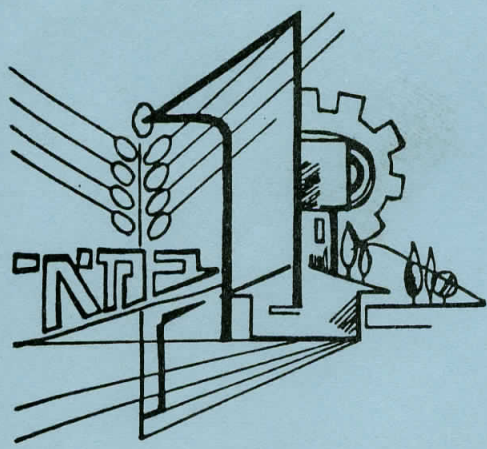

39

מס' 1019
 ב' באייר תשמ"ז
 אחד במאי, 1987
 כפר הנשיא
 פנימי בהחלט
 לא לפרסום

על יוחנן

- שנה לפטירתו

בזמן שיוחנן גסס -
פרחו ורדי טיפוחיו - צעקת פריחה מחרישה,
בעוצמה של טרוף.
הערו כל מיצי דמם - לקודקודי פריחה -
מגוריו וכואבים.
פרצו באחת במליוני פרחים
בגוני אדום, ורוד, לבן, צהוב...
פרחו - במחאה בוטה, בנמהרות -
חסרי סבלנות אל מול מבטי התפעלות
של תיירי יום סכלים.
פרחו את עצמם למוות, פעורים -
מול שמש חמסין יוקדת.
בוכים את אוזלת ידם.
שכן -
מה יכולים ורדים לעשות
מלבד לפרוח?

שלומית ע.ל.

39 לעצמאות ישראל.

יום הזכרון - מוצאי שבת - 2/5/1987

בשעה 21.15 התכנסות בדשא הגדול

21.30 צפירה ארצית

מ פ ק ד

מיד לאחר מכן - במועדון: תוכנית לערב יום הזכרון לחללי צה"ל

מעבדות לחרות

מיגון לשמחה

מאפלה לאור גדול

המעבר החד

הפתאומי

הקשה מנשוא

טבוע בכל תא, כל נים, כל אבר

בגוף העם הזה.

פרצי שמחה!

רוננו הקולות!

ולובן הדגלים בקישוטי התכלת

יגבר על זכר

הצלב המאונקל.

אנגה

39 לעצמאות ישראל.

ערב יום העצמאות - יום א', 3/5/1987

- 19.30 - בדשא הגדול - מנקד לכל האוכלוסיה
- 19.45 - בחדר האוכל - קבלת החג
- ארוחה חגיגית
- 20.30 - בדשא הדרומי - הפנינג לילדים
(בכל המשק: השכבת ילדים קטנים ועייפים...)
- בדשא הגדול - התכנסות והתארגנות (הביאו סמיכות וכסאות)... לקראת....
- 21.00 - מסיבת החג: "אמנים עליך ישראל"
- 22.00 - בחדר האוכל - ריקודי-עם (ואחר כך ריקודים)
- 22.30 - בדשא הגדול - קומזיץ סביב למדורה

יום העצמאות - יום ב', 4/5/1987

- 10.00 - במגרש הכדורגל - תחרויות ספורט לכל הגילים
- 12.30 - ברתניס בחצור - תערוכת רפא"ל
- 17.00 - בפארק (+ משק הילדים) - "לונה פארק" + פיקניק
- 21.00 - בקולנוע: סרט - "יומן צבי"

חג שמח!

חזל טוב... חזל טוב...

י מ י ה ו ל ד ת

9.5.87 - 3.5.87

פנינה ויסבורט 3.5
נפתלי דוארי (נכד) 4.5
אביבה אפשטיין 5.5
נעמי כהן 7.5
דבי חצור
אלינועה נאי

מרדכי ברור

מיק אלמן 8.5

נורית אורן 9.5

יופי אפרוט

ביני יודאקין

xx***x***x***

י מ י ה ו ל ד ת

6.5 יונה ואלי אורן

8.5 תמנה ויורם שוער

9.5 שוש וגרשי אפשטיין

xx***x***x***

גשם-גשם.

השוואת גשמי אפריל השנה עם שנים קודמות.

לקראת סוף חודש זה אפשר לסכם (בזהירות) את המצב כרגע, ואפילו להעריך את ס"כ המשקעים לעונה כולה (עד סוף מאי). טעות בחישוב של 10 מ"מ (+/-) כבר אינה משמעותית בשלב זה. היום (25.4.87) הגענו לס"כ 666 מ"מ.

עונה	ימי גשם בחדש	ס"ה מ"מ בחדש	ס"ה מ"מ בעונה
1986/87	4	4	666
1985/86	3	13.5	320
1984/85	4	32	525
1983/84	7	65	431
1982/83	5	17	697
מנימוס	2	1.4	262
	(1966)	(1975)	(1978/79)
מקסימום	11	188	930
	(1971)	(1971)	(1968/69)

הממוצע אצלנו
(של 36 עונות)
הוא 535 מ"מ
ז.א. שאנו עדיין
מעל הממוצע
ב-140 מ"מ
העונה.
המערוניניים
בפרטים נוספים
מוזמנים לפנות
אלי.

פרנק

מה נשמע?

* כמעט וכבר התרגלנו למפגש החברתי בימי שישי אחרי ארוחת הצהריים במועדון על כוס קפה ו/או כנסית יין, עוגה טובה ושיחת רעים נעימה - אפשר להנות מטכס ברית מילה שבועית! הפעם ליונינו את ניר קולינס ומשפחתו הענפה - ושוב מזל טוב - כולם.

* בירכנו גם שתי "נשים" קטנות שחזרו סוף-סוף מבית היולדות בצפת. לכרמל בן-חיים מילר ואיילה אדלשטיין ולשתי המשפחות ה"משולבות", חן חן על ארוחת ארבע בין וורדים ועל הדשא.

* הילדים גדלים! שרית, איילת ודני פורסטר כולם סיימו בהצלחה קורס מ"כים. דני עכשיו סמל, כל הכבוד.

* אלישע נסע עם בני המצווה לירושלים. הם ביקרו ב"יד השם" ושהו זמן מה במשפט דמיניוק. לא היה זה יום "כייף", אבל היה מעניין ומחנך.

* וזה מביא אותנו לערב יום השואה. הפעם השתתפה בתוכנית חבורת הזמר של דרורה חבקיין מראש פינה. החבורה נפגשת מדי שבוע ומשתתפות בה גם "בנות" כפר הנשיא - ציונה, אמירה, נעמי האחות וכן הגננת.

* הנרי בן-יהודה בילה כאן שבוע עסוק למדי וכבר חזר לאנגליה.

* בשבוע הבא מתחילה עונת הטיולים השנתיים בבית הספר המקומי: כיתת "דקל" (א') יוצאת לגליל העליון, "חרוב" ו"גפן" לגליל המערבי, וכיתת "סיני" למישור החוף. בילוי נעים לכולם.

* מוסרים לי שמאוד כדאי לבקר במועדון הנעורים (שפעם היה מקלט הנעליים). החבר'ה שיפ-צו את המקום עד שאי-אפשר להכיר אותו.

* בשבוע הבא, ביום ד', הקהל מוזמן למגרש הכדורסל לצפות במשחק האחרון הביתי לנערים לעונה זו.

* הידעתם שלילי רזניק נמצאת כעת באוסטרליה? קיבלה מתנה מאחיה לחגוג יחד עם כל המש-פחה את חתונת הנכדה שלו. מוסרת ד"ש חם לכאן (גם מעפרה משיח, שאותה פגשה במקרה בזמן יציאה לקניות).

* לכל אוהדי הבריכה, סבלנות! הרולד מטפל בכל הבעיות הקשורות בפתיחתה, ומבטיח שזה יהיה בקרוב (אך לא ביום העצמאות).

* איזי ד. "קפץ" לתל-השומר לפני כמה ימים, אך כבר חזר הביתה, הרבה יותר בריא. החלמה מהירה, איזי.

* מעניין לפעמים להשוות רשימות שמופיעות על הלוח מול המזכירות. למשל: השבוע נרשמו שם צד בצד לטיול וותיקים, להופעה של בוב דילן ולתרומת דם. - נצחון מוחץ לבוב דילן!

שבת שלום, שבוע טוב וחג שמח

א ל ז ה

הקיבוצים והסביבה.

חיים חפר, שבמסיבת יום הולדתו
 "השתתפנו" כולנו לפני שבוע, מחזיר

לנו, במקאמה נוקבת, מעט משיווי
 משקלנו האבוד.

מומלץ לקריאה ב-א ח ד ב מ א י
 (היום!).

ו"גוש אמונים". גם הוא כמובן במקלה •
 אלה שחיים רק סימני קריאה, ולא פסיק אחד
 ולא סימן שאלה • אלה שטענו שהם דור
 ההמשך של חגיגת אלה, "החלוצים" אלה
 "הנוצנים" • אלה, המיצרים - מהו וילות שיש
 ואסלות, מאיטליה, וסלונים ספונים בארזים •
 כן, גם הפרזיטים האלה בשגורן רדיפת הקבוץ
 אחוזים • גם אלה נושכים את הקבוץ, ואין בהם
 ברל תרטה ורצד בידעם, מי אם יפלו משגב-עם
 ורביבים, אין תקומה גם לטירת צבי וסעדו •
 אה, למה נשחית דברים לריק. כבר יש
 בארץ ישראל שני צמים ושתי מדינות • ישנם
 אלה, שבאו ארצה לבנות, ואלה שבאו -
 להבנות ••

ולפתע - ההגנה הזאת על צירות הפתוח •
 הצירות ש"הכלכלה הנכונה" הפיצה את
 תושביהן לכל רוח • וכי לא היתה זאת תנועת
 העבודה שבנתה אותן ואת אלפי השכונות •
 וכי לא היו אלה ארידור וחבריו שהפכו את
 יושביהן לחסרי כל למסכנים • האם אין זה
 ברור תחת איזה שלטון תפחו החובות
 בפאזונים והנה - הלכוד. הוא טובע. גם הוא
 במגנים ••

אין ספק, גם סקטורים אחרים במצוקה וצריך
 גם להם להקשיב • ונקמה, כי כמו שיש עזרה
 הדדית בין הקבוצים, כך יהיה גם, בין - נאמר
 - מרדכי יונה וחיים שייף • וזה פרס לזה
 מלחמו, ובלי נהי ובכי וקולות נכאים הם
 יסכימו - כפטריוטים אמתיים - להוריד קצת
 את רמת החיים • וכי הם הם, בלי התחכמות
 ועקיפות ובלי תרוצים • ישמשו דגמא ומופת
 חנוכי - למושבים ולקבוצים • ובקבוצותיהם -
 כך אנו מקשים - ילכו שאופמן ומצא ושלנסקי
 ושרון וכל המי ומי • כדי שלא לשוא הם יכנו
 את עצמם: "המחנה הלאמי" ••

זה קורה חמשים שנה לאחר "חומה ומגדל"
 • חמשים שנה לאחר חגיגת וטירת צבי
 ומעורר חיים ותל-עמל • חמשים שנה, - כאשר
 עוד לא החזרנו את החוב שהישוב הזה חייב •
 לאלה שאמרו: "אין עם אשר יסג מחפירות
 חיות" • ובחפירות לא עמדו, בידוע, סוחר
 הגלנטריה והפרפומריה של הח"כ ויינשטיין
 וחבריו • בחפירות עמדו, ועומדים עדיין אלה,
 ההולכים ראשונים אל הקרב • עומדים ארבעת
 האחוזים הללו, מלח הארץ, התפארת, בלי
 מרכאות, של המדינה • אלה השוכלים עשרים
 וחמשה אחוזי מן הנופלים, החל מת"ח ועד
 המלחמה האחרונה • אלה המיצרים יותר
 ממצית היבולים ועשרים אחוזים מן התעשייה
 • אלה, אשר כל העולם רואה בהם בהתפעלות
 את "החברה היוצרת", את החברה הבריאה •
 אלה שהם הסמל היפה של ישראל בהא הדיעה
 • ואלה, נדרשים עכשו לעמד בפני סוחר
 הסרקית כעניים בפתח • כאלו הם בין
 התובענים שצריך להשליך גם להם אתה נתח...
 • ואולי צריך לומר כאן לכל הפטריוטים
 הפספסנים והחרוצים: • שלשים שנה התקיימה
 המדינה הזאת בלי הלפור, - היא לא תוכל
 לחיות שעתים בלי הקבוצים ••

זיבט ז"דובנוב 10.

מאז שנכנסה לתפקיד של רכזת ועדת החברה של התק"ם, לפני כתישעה חודשים, כבר עברה שריטה שינויים יסודיים במבנה הוועדה. עד לפני כמה חודשים פעל "אגף" מרכז וסגן מרכז, שהיו אחראים ישירות בפני המזכיר הכללי, בתוספת פעילים. עכשיו שונתה המסגרת ל"חטיבה", שכוללת את ועדות החברה, החינוך והתרבות, עם אחראי אחד, המרכז את החטיבה, והוא אחראי ישירות למזכיר הכללי של התק"ם.

"זאת אומרת שהמבנה יותר 'היררכי'", אומרת שריטה. "הוועדות יותר גדולות, אבל יש פחות סמכות לכל רכז. לא השתתפתי בתהליך ההחלטות על השינוי ונראה לי, שרק בעוד 3-4 שנים נראה אותו בפעילות מלאה. מבחינה מקצועית השינוי נראה לטובה, אבל לבנות את המערכת החדשה כרוך בוויכוחים, רגשות פגועים וזעזוע. הצמצומים בכוח-אדם ותקציבים, בנוסף ללקוחות המתוחים מאותן סיבות, הופכים את הדברים למסובכים ומורכבים הרבה יותר ממה שחשבתי לפני שנכנסתי לתפקיד."

ענייני חברה בקיבוץ חולשים על כל השטחים, כי לכל שטח יש היבט חברתי: חברה טובה, המגלה מעורבות והבנה, בונה מערכת חינוך טובה. תרבות מפותחת ורב-גונית תעזור לבנות חברה טובה. תכנון בנייה צריך להתחשב, בנוסף להיבטים מקצועיים וכלכליים, גם בצד החברתי.

בתור רכזת הוועדה לא עוסקת שריטה בבעיות של היחיד, אבל היא אחראית על הגופים השונים הפועלים בשטח: העובדים הסוציאליים, צוות המכון ליעוץ ארגוני (שהיה מכונה "הפעלה"), הליעוץ המשפטי, צוות הבוררים וצוות פרשנות, המפרש את החלטות ותקנוני התנועה לפי מקרים ספציפיים. רכזת הוועדה אחראית גם על הגופים המטפלים באוכלוסיות מיוחדות (קשישים, יחידים, נכים ועוד).

בקיצור, ועדת החברה אחראית למציאת פיתרון לכל בעיה הקשורה באדם..... משימה נכבדה לכל הדיעות.

"כשאני יושבת בערכים וחושבת על כיוונים שבהם הייתי רוצה להזיז דברים, אני רואה חשיבות עליונה בהגברת הדמוקרטיה. אם מבטיחים תהליכים דמוקרטיים, תהיה קהילה בריאה, וקהילה בריאה מסוגלת גם להתמודד בהצלחה יותר גדולה עם מצב כלכלי גרוע. למטרה הזאת אני שואפת ולמענה אני רוצה לבנות כלים.

ביסוד השחיקה שאנחנו מוצאים בקיבוצים רבים מונח קשר לקוי בין אנשים - ואני לא מתכוונת ל"אהוב את רעך" (פעם חשבתי כך). אני מתכוונת למסגרות מוגדרות, למגבלות ברורות ומוסכמות. כך שאם יש יוצאי-דופן, אפשר לעכל אותם - - - בתור יוצאי-דופן."

- "מה הכלים שמתאימים להעביר את המסר הזה?"

"הראשון - צוות שנבנה כעת - ה'מלווים' (facilitators בלע"ז), 5-6 אנשים, כשהמספר הסופי יהיה 12, שיהיו את הקשר בין התנועה והקיבוץ (כל אחד מ-180 הקי-בוצים!). המלווה ישב ברווחי זמן קבועים עם מזכיר הקיבוץ ויברר איך אפשר לעזור, עד כמה מיישמים החלטות התנועה. איך פועל תהליך קבלת ההחלטות, מה הקשר בין הצרכים החברתיים והכלכליים - בקיצור, אדם אובייקטיבי מבחוץ, שיכול לבחון בעין בלתי-משוחדת מה קורה. הרבה משקים הם במצב איום וזועקים לעזרה מסוג זה. כמובן, את המזכירים של הקיבוצים שלא זקוקים לה אני פחות רואה.

כמו-כן אני רוצה להעביר נוהל של ישיבה משותפת של כל הוועדות הפועלות במשק פעם בשנה לפחות, כשכל רכז מדווח על מעשיו ועל פרויקטים מתוכננים לשנה הבאה. זה יתן אפשרות של בדיקה עצמית, ובחירת יעדים בסדר עדיפות מוסכם. אני רוצה גם להגביר את המפגשים האזוריים והארציים בין בעלי תפקידים בקיבוץ, כדי שילמדו אחד מהשני.

(מבט מדובנוב '10 - המשך)

עוד פרויקט חביב עלי הוא 'הקיבוץ הלומד', שצריכים לפתח בכל קיבוץ ע"י חוגי דיון, צוותי חשיבה, קבוצות תמיכה - והכוונה לקיבוץ הלומד להכיר את עצמו. כך נפתח את העצמאות הפנימית של החבר בתוך המסגרת הערכית שלנו. שוויון, צדק - אלה ערכים שכולם מסכימים עליהם, אבל צריכים ללמוד ליישם אותם יחד עם שמירת ערך האדם. אנחנו צריכים ללמוד להפריד בין "הכעסים האישיים" והתהליכים החברתיים.

לאחרונה הקמנו צוותי חשיבה בנושאים מרכזיים. יושבת קבוצת חברים ומביאה המלצות. צוות כזה עבד בנושא "קשישים", וכעת יקום צוות לנושא "הלינה המשפחתית". - בנושא זה יש עדיין מה לחשוב

"יש קבוצה גדולה של משקים שהחליטו עקרונית לשנות שיטה והמצב הכלכלי מעכב. אז יש כל מיני פתרונות מאולתרים, ויש צורך דחוף בחשיבה אובייקטיבית, איך לבצע את רצון החברים באמצעים שישנם. חוץ מזה גם ב'משקי הלינה המשפחתית' זה שנים יש שטחי תפקוד לא ברורים - מי האחראי על בריאות הילד? על הבגדים? הגדרת סמכויות בין הורים ובין מחנכים, השלכות על יום העבודה. עכשיו עומדים להקים צוות חשיבה בנושא 'שינויים חברתיים עתידיים', כדי להיכנס למאה ה-21. צוות חשיבה אחראי להמלצות. אין לו סמכות להחליט, ואחרי שהוא מגיש את המלצותיו הוא מתפרק."

- נושא הבנייה הוא בעייתי לכל הדיעות, וכשנפגשים הרכזים השונים (תכנון, כלכלה, חינוך, חברה) מצפים מרכזת ועדת החברה להיות תמיד בעד הבנייה. ולמי שלא מכיר את שריטה יש לפעמים הפתעות.

"אני לא מוכנה להמליץ על בנייה במשק שנמצא במצב כלכלי קשה ולא קלט במשך שנים." שריטה גם לא תמיד תומכת בבנייה "כי יש תקציב" או "יש מענק". תקציבים ומענקים יהיו גם בעתיד וההשקעה הנוספת, שתמיד כרוכה בבנייה, תגדיל את החוב של המשק המסובך. המוטו של רכזת ועדת החברה הוא "יש לראות את הבעיה בכללותה ולא רק היבט אחד. יש להציע מספר פתרונות, כדי שמשק 'וכל להתאים אחד מהם לצרכים שלו'."

תפקיד ועדת החברה להבליט בעיה ולטפל בה. נושא הרכוש הפרטי עומד על הכוונה, והפתרונות המוצעים אולי יפתיעו אנשים רבים. דווקא המצב הכלכלי מביא לצורך לדבר על שאלות ערכיות.

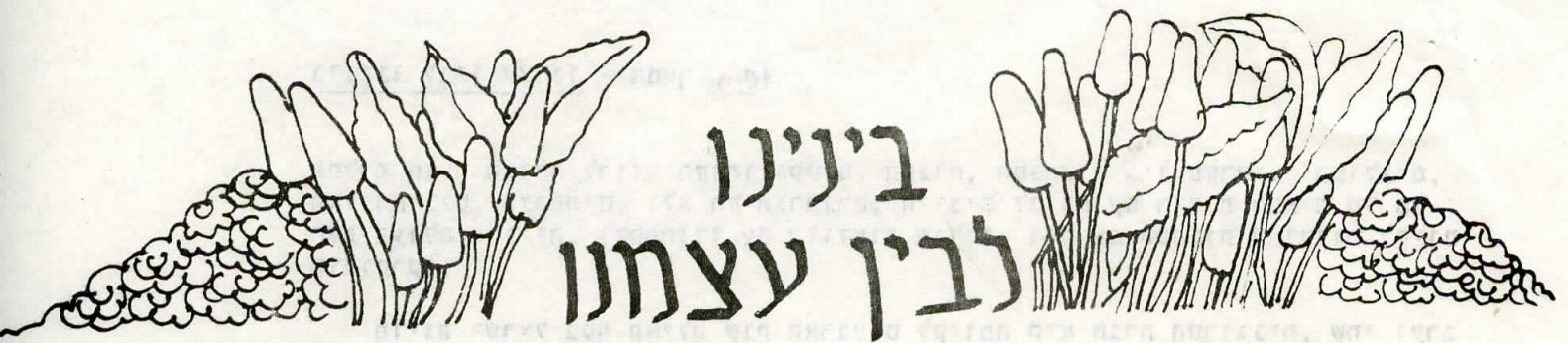
בסיכום רואה שריטה את מורכבות הבעיות השונות, אבל גם את האפשרויות הבלתי-מוגבלות כמעט לשינוי ולתנופה, שהתפקיד הרם מעניק לה.

"אני רק מתחילה", היא אומרת, "ואם אראה אחרי שנתיים שלא הצלחתי להעביר מסרים, כגון פגישות קבועות בין ועדות הקיבוץ ומפגשים קבועים של פעילים עם הקיבוצים, ארגיש שאולי אפשרויות התפקיד אינן כפי שחשבתי בהתחלה:

כבר עכשיו קצב ההתקדמות איטי מדי בשבילי."

שריטה

(ראיינה - אנגה)

בינינו לבין עצמנו

סיפור שכי מקומות "סבא", אמר הנכד, "ספר לי סיפור, אבל לא אחד שאתה ממציא אלא סיפור מן החיים, סיפור על מה שקרה לאנשים של ממש." "טוב", אמר הסב בחיוך, "יהיה כרצונך נכדי האהוב."

- פעם אחת לפני לא מעט שנים היה מקום מסוים בארץ רחוקה שבו חיו אנשים בהרמוניה מיוחדת במינה. כל אחד בחברה ההיא ידע את מקומו וקיבל שזה מה שהגורל או הלידה, או החברים או חברי הוריו הועידו לו. היו אנשים אצילים והיו אנשים עשירים, והיו אנשים חכמים והיו אנשים פשוטים. לפעמים התחתנו האצילים עם העשירים או העשירים עם החכמים, אבל אף אחד לא היה מוכן להתחתן עם הפשוטים או עם אלה שהיו קצת מוזרים: העוורים והפיסחים.

כל אחד הבין שכן צריך להיות, ואם לפעמים כמה מן הפשוטים הרגישו שמהו לא בסדר, די היה להם להסתכל על אלה שהיו לגמרי מחוץ לחברה, כמו היהודים והצוענים, כדי לדעת שחברתם היתה היובה ביותר שמוח האדם היה מסוגל ליצור. היתה זאת חברה של סימני היכר ומעמדות: אם ענבת את העניבה הנכונה או אם למדת בבית ספר יוקרתי או היית חבר במועדון האקסקלוסיבי, נפתחו כל הדלתות, וכשנפתחו הדלתות בפניך, סלחו הרבה, אפילו חטאים ופשעים, כל עוד שהענין נגמר בין ידידים...

הזקן שתק לכמה דקות והנכד שאל דירבן את סבו: "סבא, האח לא היו אנשים שמאסו בחברה זאת?"

- כן, היו כאלה, והם באו משורות אותם חלקים של החברה המצוינת הזאת שסבלו הכי הרבה. הם החליטו שהם יקימו חברה אחרת, שבה לא יהיו מיוחסים יותר ומיוחסים פחות. בחברה שחלמו להקים ישררו הצדק והשוויון, והאפליה תגורש לנצח. גם הזר והגר יהנו מיחס הוגן, כי כל אחד יזכור מה הוא סבל שם.

והנה היה הנס, והוקמה חברה חדשה, במקום חדש, בארץ אחרת. בתחילה החברה פעלה כמו שהחולמים הצעירים קיוו, אבל השנים חלפו, ונוצרו קשרים חדשים, שלא היו קשורים בחלומות ואידיאלים ועקרונות. הידידות היתה חשובה, וקשרי משפחה היו חשובים, ואם נולדת במקום אז בוודאי זה היה חשוב...

"סבא!" קרא הנכד, "כמעט ואין הבדל בין שני המקומות! אתה בטוח שזה סיפור על שני מקומות?" "היו שני מקומות, נכדי הקטן, היו."

הנכד חשב מאט ואט בהיסוס שאל: "סבא, האם זה הסיפור שלך, של מה שקרה לך?"

י ו ם ה ע צ מ א ו ת ת ש מ " ז מישו, באחת התוכניות ברדיו או בטלביזיה, אמר שהגשמת הציונות - המדינה היהודית - מחייבת אותנו לחיות יחד עם אלה שדעותיהם לא מקובלות עלינו: דתיים וחילוניים; ספרדים ואשכנזים; תושבי עיירות הפיתוח והקיבוצניקים; שלום עכשיו עם גוש אימונים....

יש הרבה אמת בקביעה זו והראיה: האמריקאים הליבראליים חייבים לחיות ולהתמודד עם הגזענות שהיא לא רק של הקו-קלוקס-קלן. הם לא מצהירים שיעזבו את אמריקה אם תקום

מפלצת חדשה הדומה לרודף הקומוניסטים המנוח, הסנאטור ג'ון מקרטי. הפולנים, האוקראינים, הצרפתים, ולא רק הגרמנים, חייבים לחיות עם רוחות רפאים של מל-חמת העולם השנייה, ולהתמודד עם הזוועות שגרמו, וגם עם הסכנות שאורבות לקיום הדמוקרטי.

מדינת ישראל בסף תחילת שנת הארבעים לקיומה היא חברה הטרוגנית, שתי וערב של עמים ותרבויות, של אמונות -דעות, של מתונים וקיצוניים. במדינה ריבונית שלך אינך יכול להתכחש לקיומו של מי ששנוא עליך, יותר ממה שניתן להתכחש לקיומה של "כבשה שחורה" במזפחתך. זה לא נעים, אבל זאת המציאות של כל האומות.

כותב שורות אלה מתנחם שנה שנה בעובדה שמדינת ישראל היא עדיין לא המדינה האידיאלית, אבל היא שלו ויש לא חלק בעיצובה.

שבת שלום וחג שמח,

א ר י ק

לוועדת החברים: בכבוד בהערכה ובהתנגדות.

לא בחדווה נכתבים הדברים הבאים. אינני יודע האם, עם פרסום שורות אלה תהיה מאחרורינו אסיפה אשר דנה והחליטה בעניין הערעור על החלטת ו.החברים. אני מרגיש שדברים אלה חייבים להאמר בכל מקרה.

בכאב רב הגעתי למסקנה שיש להתנגד ולערער על החלטת וו. החברים. בכאב, משום שהיה ברור לי, כי בצד השני ניצבים אנשים שאני מאוד מוקיר ומעריך, הנתונים בלחץ קשה ואין להם אפשרות לשתף אותנו בשיקוליהם. הם פעלו לפי מיטב הבנתם בשליחות שהוטלה עליהם על ידי החברה שלנו, ומשלמים על כך מחיר, שהלוואי ויכולנו לחסוך מהם. אינני מנסה לשכנע כאן איש בצדקת עמדותי. דומני שהכל כבר נאמר, מה שצריך וגם מה שלא צריך ולא ראוי.

אינני יכול לקבל - מצפונית - את הצעדים וההוצאות הנובעים מהחלטת הוועדה, ואני מבקש לתקן זאת, וזה הכל - אך זהו הדבר המכריע, לדעתי.

במצבים כאלה על כולנו להישמר מאוד מפני ביטויים קיצוניים של סערות הרגש: לא למרות שזה קשה מאוד, אלא משום שזה קשה מאוד. ההתאפקות במצב זה היא הגנה עצמית קיבוצית, פשוטו כמשמעו. אני מבקש סליחה על כל דבר שנאמר או נכתב (ונאמר ונכתב, כנראה) על ידי בסערת רגשות, והיה בו במשתמע - פגיעה או הטלת אשם כלפי אנשים בוועדה, או כל אדם אחר. לי, בעצם לכל מגישי הערעור, לא היתה כוונה כזו.

אחר, מזכויות האדם הבסיסיות היא הזכות לטעות. בה במידה זכותם של בני אדם לתקן טעות שנעשתה בידי אדם.

אודי ווגנר

מעברים בנעורים.

למי שמתעצל לקרוא את הכל....:

סעיף ג' אומר - שהמעבר לחדרי הנעורים יתבצע בתחילת כיתה י', כל מחזור בנפרד, (סוכות? חנוכה?) - כלומר חצי שנה מאוחר יותר ממה שהתקנון היום קובע (פסח של כיתה ט'). סעיף זה יובא לאישור האסיפה.

ולהלן התקנון כולו:

מדובר ב-3 מעברים בתחום הנעורים:

פברואר 1987

- א. המעבר של בוגרי ו' לשכבת ז'-ח' - נעורון.
- ב. המעבר של בוגרי ח' לשכבת ט'-י"ב - חכרת נעורים.
- ג. המעבר לחדרי נעורים.

פירוט:

א. המעבר של בוגרי ו' לנעורון:

רצוי שיעשה כשבוע לפני תחילת לימודיהם בכיתה ז' בכפר-בלום. בהכנה לקראת כפר-בלום (ביקורים, תיקים, מבחנים וכו') תעשה במסגרת בה"ס המקומי. הליווי בבה"ס מתחילת ז' יעשה ע"י המלווה בנעורון. אם יש צורך לפנות אותם יותר מוקדם מהבית של ו' - המעבר לא יהיה לפני תחילת אוגוסט.

ב. המעבר של בוגרי ח' לחכרת נעורים:

המעבר יעשה תמיד כשבוע לפני תחילת הלימודים ב-ט', בתקופה המקדימה למעבר יחולק לנערים/ות ומשפחותיהם דף הסבר למיסגרת בחכרת הנעורים שיכלול גם הסבר על המעבר לחדרים.

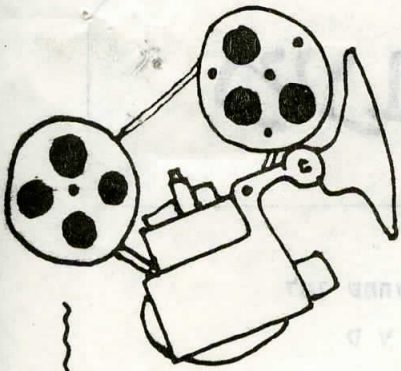
ג. מעבר לחדרי הנעורים:

המעבר יעשה בסוכות של כיתה י' בהיות הנערים/ות 15-16. לפני המעבר תחסימנה פעולות מכינות שחלקן בשתוף ההורים.

הערות:

1. לפי השיטה הנ"ל יהיו בחדרי הנעורים בכל פעם 3 מחזורים י'-י"א-י"ב. בפסח של סוף י"ב יצאו הבוגרים ל"חדרי הבנים", כך ישאר זמן לשפוף וסדור החדרים. כמובן שתוכנית זו תלויה במצב השכון.
2. בחופשות הפסח ובקייץ יעשו מפגשים ופעילויות משותפות בין הנקלטים והחברה הקולטת בכל שכבה, כהכנה לקראת הקליטה.

ועדת נעורים.

פִּינֵת הַסֵּרָט הַשָּׁבִועִי

FINGERS

שם הסרט: אצבעות

בימוי: ג'יימס טובאק

משחק: הרווי קיטל, ג'ים בראון, טיסה פארו

ג'יימי (הרווי קיטל) הוא הכלאה בלתי אפשרית בין אם יהודיה, פסנתרנית וירטואוזית לשעבר והיום כלואה בבית חולים לחולי נפש, ואב שהוא סוכן הימורים איטלקי. ג'יימי חולם גם הוא להיות נגן פסנתר מפורסם, אך אביו מנסה למשוך אותו לעולם הפשע, ומצפה שהפסנתרן הרגיש יחסל למענו איזה גנגסטר קשוח. ג'יימי מסרב וסירובו עולה לאביו בחייו.

זהו המנוף של הסרט. שני קטבים - מוסיקה ו אלימות שמחבר ביניהם אדם אחד, ג'יימי. והם פולשים לו אחד לתוך השני עד שגם כשהוא מנגן באך הוא משקיע אלימות מרובה. סרט ארוטי ואלים מאוד, אך זהו גם סרט מיוחד ולא סרט אלימות/מין סתם. סרט חריג וקשה, לאנשים מבוגרים בלבד.

ו. (וודסטוק) סרטים

ערבאת מוחא-כף לשלום באלג'יר

1/3/3

טיול מחזור ז'

לשנה הבאה, אם החטיבה לא תארגן טיולי י' - י"א, צריך יהיה להתארגן בהדרכה עצמית, עם טיול הכנה מסבדר ותשתית יותר בכונה נמסדרת,

לסיכום - תודה לכל המדריכים שהשתתפו, תרמו ועזרו, וכמובן לחברה עצמה. מי שהשתתף - נהנה!

מסר אברהם

פרידה ממחזור י"ב

ביום האחרון של הלימודים לפני פגרת פסח התכנסו כל תלמידי בית החינוך והמורים באולם באילת-השחר ונפרדו באופן חגיגי ממחזור י"ב, מחזור לי של "עמק החולה". תלמידי המחזור המסיים הציגו הצגה שנכתבה על ידם - "הפאשלה בבריאת האדם".

למחרת, במוצאי שבת, נערכה מסיבת-הסיום עם ההורים, בה חולקו תעודות גמר למסיימים, האזנו בהנאה רבה לשירתם של מחנכי המחזור לפרידה מחניכיהם, וההצגה הוצגה שנית.

מיטב הברכות והאיחולים של תלמידי בית-הספר ומוריו לבני י"ב המסיימים.

מבצע נקיון

לפני היציאה לפגרת הפסח השתתפו תלמידי כיתות ח', מוריהם, מחנכיהם והנהלת בית-החינוך במבצע נקיון שנערך על-ידי המועצות האזוריות גליל עליון ומבואות חרמון ומע"ץ. הגיזרה שהוקצתה לנו היתה - מצומת הגומא עד איילת-השחר, לאורך צידי כביש מס. 90. אספנו אשפה במאות שקים. אנו מקווים שמבצע הנקיון יתרום לשיפור תודעת השמירה על נקיון ביתנו וסביבתנו אצל תלמידינו.

סיום הלימודים

נותרו עוד חודשיים תמימים של לימודים. חבר המורים והמחנכים יעשה מאמץ גדול כדי שתקופה זו תנוצל ללימודים יעילים, ויישמר מתח הלימודים.

השנה הוחלט שמחזור ז' לא ישתתף בשבוע המרכז, אלא במקום זאת יצא לטיול השנתי. כותרת הטיול היתה "מיפו עד שער יפו". המחשבה במקור היתה להתחיל את הטיול במישור החוף (יפו), ולעלות לכיוון ההר (ירושלים), תוך דגש על הדרכים לירושלים והמאבקים עליהן במשך הדורות. ביום האחרון היינו אמורים להתפצל ל-4 ראשים, להגיע לירושלים מכוונים שונים, להתרכז בשער יפו, ומשם - לארועי הסיום של השבוע המרכז. הלינה היתה בבונגלוס בחניון מבוא ביתר.

מסלולי היוםניים הראשונים התבצעו כמתוכנן אך הגשמים אילצונו לשנות את המסלול. ביום השלישי ירדנו לעין-גדי וביום האחרון לטיול ביקרנו במערת הנטיפים ובמערת אמציה.

כלית המסלולים היו מעביינים - בעיקר אמור הדבר לגבי המסלולים הלא-מתוכננים. אך היו מספר בעיות שפגמו בהנאה מהטיול בראשן מזג האוויר ואירגון הלינה.

לבסוף - ברצוני להודות לכל המטפלות והמדריכים שיצאו עימנו וסייעו בידינו. ובמיוחד לביני יעקובי מגוון, שעמד בראש הטיול ונשא חלק ניכר מן המעמסה על כתפיו. דורון שרעבי (רכז מחזור ז')

טיול י' - י"א למדבר יהודה

בתחילת חופש פסח ממש - משבת עד יום ד', בתאריכים 4-8/4/87, התקיים הטיול. הטיול כולו עמד (כמעט "ישכבי") בצל הנושא המרכזי, ולכן היו בעיות ארגוניות ואחרות. למרות זאת, אפשר לסכם את הטיול כהצלחה.

הטיול נערך במתכונת מחנה נודד: ירדנו מהאוטובוסים בעין-גדי, ובלינוי משאית אחת, שלקחה את כל הציוד, עברנו את נחל ערוגות, נחל דוד, רמת חבר, נחל משמר, נחל צאלים, מצדה; וביום האחרון, בעזרת האוטובוסים, את נחל פרצים, מערת הקמח והר-סדום.

בסך הכל, לפי עדויות החניכים והמדריכים היה הטיול טוב ומוצלח באווירתו וחוויותיו. למעט שתי בעיות רפואיות, קלות יחסית, לא נתקלנו בבעיות רציניות.

י מ י ה ו ר י מ - התאריכים: ימי א' + ד', 10/5 + 13/5

עֵינֵינוּ!

מ ר פ א ת ש י נ י י מ

ד"ר ג'יק כרבוך, רופא השיניים שלנו, יוצא להופשה במיין כשבועיים, ויחזור לעבודה באמצע חודש מאי. נא להתקשר איתי במקרים דחופים.

דבי, השיננית, תעבוד אצלנו עד סוף חודש מאי, ומי שעוד לא ברשם, מאוד כדאי לשיניים שלו. וכאן המקום לציין שדבי באה מאירגון מת-נדבים מארצות הברית, שילמה עבור כרטיס הטיסה שלה, ועובדת כמתנדבת! עד כה כבר טיפלה ביותר ממאה חברים. היא מאוד רוצה להכיר חברים - חוץ מהשיניים שלהם - אז אנא הזמינו אותה לכוס קפה, ותספרו לה סיפורים על המשק והארץ. ושוב אני פונה אליכם: אל הבקשו ממני תורים באמצע ארוחת ריים, במדרכה, בכולבו או במחסן הבגדים.... אינני מסוגלת לזכור. תלוי לוח על דלת מרפאת השיניים - יש לי תא דואר - וגם טלפון בשעות העבודה.

תודה מראש.

רות גולן

המכירה "מיד שנייה"

שהתקיימה לאחרונה, הכניסה לקופת הגזבר את הסכום של

267 ש"ח

שיעמוד לפי המתוכנן לרשות

קייטנת "אליון" בקייץ.

יא - כמה גלידות נוכל לקנות!

843

טלפון - שינויים ותוספות: ג'ון כהן

800

אלישע + יניב ב/י

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', גדי ע', יאיר ד', רוי ב', ריימונד ג', צפורה ס', הרי ל', קולין פ', ג'קי ע', יוסי כ'.
נעדרו: מיכאל כ', יענקל מ'.

1. סגירת משבצת הקרקעות

רכז המשק דיווח על הישיבות המתקיימות לקראת חתימת חוזה ל 49 שנים עם מנהל מקרקעי ישראל, בנושא סגירה סופית של משבצת הקרקעות של המשק. הבעיה המיוחדת של המשק שלנו מורכבת מאד ונובעת מהעובדה שיש לנו אדמות בצפון החולה בנוסף לאדמות בבית. בצפון החולה הקריטריון לקבלת אדמות הוא 30 דונם ליחידת משק, וכמות מים של כ-21,000 מ³ ליחידה.

בדרום החולה הקריטריון הוא 45 דונם ליחידת משק וכ-18,000 מ³ מים ליחידה. על המשק לבחור באחת משתי האפשרויות הבאות:

א. 120 יחידות משק x 45 דונם = 5,400 דונם משבצת קבועה.

120 יחידות משק x 21,000 מ³ מים = 2,520,000 מ³ מים.

ב. 120 יחידות משק x 30 דונם = 3,600 דונם משבצת קבועה.

120 יחידות משק x 18,000 מ³ מים = 2,160,000 מ³ מים.

פרוש האפשרות הראשונה הוא ויתור על 1,800 דונם משבצת קבועה.

פרוש האפשרות השניה הוא ויתור על 400,000 מ³ מים.

לאחר דיון מעמיק הוחלט על הדברים הבאים: א. לאמץ את האפשרות הראשונה.

ב. ו. המשק אשרה את הצעתו של מרכז המשק שתוקם ועדת אד-הוק, שתורכב מ: שמואל ח', זמי ב"צ

כרוך כ', מיכאל ד'. הועדה תדון בפרטי סימון המשבצת הסופית והקבועה.

ג. לדרוש מועדת המשק של התק"ם יותר מעורבות בהחלטות הסופיות בנושא.

2. גמר בנית 24 יחידות הדיור. מוזמן: אלק ק'

ועדת המשק שמעה סקירה קצרה על מצב הבניה וכן קבלה הערכה כספית שתדרש להביא את הבניה לידי סיום מוקדם ככל האפשר.

הוטל על אלק ק' להביא הצעה מפורטת על הסכום שידרש בכדי לבדוק אם הסכום שהוקצב למטרה זו יספיק. סוכם, לבצע את העבודות ההכרחיות בלבד בכדי לאפשר את העברת המשפחות בהקדם.

3. שפוץ והרחבת חדר האוכל. מוזמן: אלק ק'

ועדת המשק שמעה דווח על המו"מ עם 2 חברות המוכנות להבטיח פיקוח ועמידה במסגרת הכספית שהאסיפה קבעה לאחרונה. הוחלט על קבלן איתו נסכם על בניה וכן הוטל על הועדה הכספית לסכם את המו"מ בנושא בחירת חברת המימון לא יאוחר מ 1.5.87 במטרה לא להחמיץ את חודשי-הקיץ הטובים לשפוצים העלולים להפריע למהלך התקין של חדר האוכל והמטבח.

לחברים שלום,

בדו"ח ועדת המשק מיום 28.4.87 נפלה טעות, ולהלך תקונה:

בסעיפים 1 א' + ב' הדגים באפשרויות השונות אשר ביניהן צריך המשק לבחור צריך היה לומר:

א. 120 יחידות משק x 45 דונם = 5,400 משבצת קבועה.
120 יחידות משק x 18,000 מ³ מים = 2,160,000 מ³ מים.

ב. 120 יחידות משק x 30 דונם = 3,600 משבצת קבועה.
120 יחידות משק x 21,000 מ³ מים = 2,520,000 מ³ מים.

לידיעתכם וחשומת לבכם.

אתכם הסליחה.

עיקר גליון זה יהיה דיווח ורשמים מסיורי בארה"ב.

S.V.F. - בני ואני בלינו כמה ימים בחברה זו, שהיא החברה שלנו. כעת 88% של מניות החברה שייכים לנו ו-12% של דויד סטיל, שמנהל את החברה. דויד מוכן למכור לנו בחזרה את המניות שלו, דבר שיאפשר לנו להיות לגמרי חופשיים לגבי החלטות מדיניות כגון מציאת שותף בארה"ב, סידור מחירים, ועוד.

S.V.F. גדלה מאוד. לפני שנה דויד עבר עם צוות של פקידה ובחור אחד שעבד במחסן. בעיקר. כעת הצוות כולל 2 אנשי מכירה שנמצאים בחוף כל הזמן, אחד שלומד להיות איש מכירות וכעת מבלה כחצי שבוע בתוך המשרדים - מין "מוכר פנים", ז.א. איש קשר טלפוני עם הלקוחות, מציע מחירים וכו'; אחד שעובד במחסן, מרכיב ברזים מיוחדים, מרכיב מפ-עילים על ברזים ומכין את המשלוחים, וכמובן - פקידה. יחד עם דויד הצוות מונה 6 אנשים - צוות לא קטן. ביחס לגודל הפעולה. אין ספק ש-S.V.F. מתקדמת יפה ומוכרת. הרבה יותר השנה מלפני שנה. בכל אופן, התוכנית המוסכמת לשנה זו מ-1.4.87 היא מכירה של \$ 1,500,000. חלקם של הברזים שלנו בסכום זה הוא בערך \$ 750,000. היתר מפעילים, ברזים מיוחדים ש-S.V.F. תקנה ישירות ועבודות שונות בהרכבה ש-S.V.F. תבצע. אמנם גם בני וגם אני הדגשנו שהמטרה העיקרית היא למכור את הברזים שלנו, אך אין ספק שכדי להצליח S.V.F. צריכה לספק לשוק מיגוון רחב של מוצרים ושירותים. כמובן, כל מה ש-S.V.F. קונה, חוץ מהברזים שלנו, צריך להיות לשם מכירה מיידית, ולא לשם בניית מלאי למכירה בעתיד. הרושם שלי הוא שדויד עלה על הפסים הנכונים לפיתוח S.V.F. והר-חבת השוק גם בשביל ברזינו.

פגשנו גם מפיצים שונים שעובדים עם S.V.F. מפיץ אחד גדול בשם DUMCO. חברה זו מחזיקה מלאי ברזים מטייוואן. בעל החברה נסע לטייוואן, מצא יצרן קטן מתאים, הכשיר אותו לייצר לפי התקן האמריקני, כולל מספור כל היציקות כדי שתהיה אפשרות לאתר את המנה המסוימת של היציקה, אם תתגלה בעיה בשלב יותר מתקדם של תהליך הייצור. המלאי בחברה זו הכול FULL PORT, גם ברזים מאוגנים, גם ברזים של 3 חלקים. אין ספק ש-FULL PORT מתחזק מאוד בשוק ועלינו להיכנס לייצור ברז זה במהירות המירבית.

הייתי בעוד 3 מחסנים של מפיצים של S.V.F. הגדול ביניהם הוא של PAT. NEAL, שהיה פה עם אשתו לפני שנה. הוא מחזיק מלאי גם של ווסטר וגם ברזי STOCKHAM, בעיקר לא כדוריים. נוסף לכך יש לו מלאי גדול של כל מיני פיטינגים בפלדה רגילה. PAT טוען שהשוק לברזים טוב ומתפתח. גם מר DUMCO וגם PAT טוענים שווסטר יורד מאוד בשוק, כתוצאה משינויים תכופים בהנהלה ולכן הטיפול בסוכנים שלה ובלקוחות הולך ומידרדר. דויד מרגיש שהשוק יותר פתוח היום מבעבר. החברות הגדולות מפתרות אנשים ומשאירות חורים בשוק שלא היו קודם. יש הזדמנות לחברה קטנה כמו S.V.F. למלא את החסר ולבנות את עצמה. כשישכנו במשרד שם, הטלפון צילצל כל הזמן והגיעו בקשות רבות להצעות מחירים.

ישבנו עם הצוות וניהלנו שיחה כללית על מטרות S.V.F. והציפיות שלנו מהם. אחד העובים בשם MIKE PHILIPS, הרבה יותר מנוסה מהיתר, היה הנציג של ווסטר באיזור ומכיר את השוק מצויין, סיפר לנו על ההתחרות בשוק ועל ההתפתחויות בשנה האחרונה. אין ספק שהשירות ש-S.V.F. נותנת בהרכבת מפעילים ומכירת קומפלט מוסיף הרבה לכוח שלה בשוק. (אגב MIKE PHILIPS רואה עתיד למפעיל מנירוסטה). הערה - אני מניח שחברים שומעים מבני מפעם לפעם על תלונות שמגיעות מדויד על טעויות במשלוחים. כשהיינו שם הגיע משלוח של ברזים לשימוש בכלור. כל סימוני הכיוון של סגירה ופתיחה נעלמו, ושם היו צריכים לסמן מחדש ולארז מחדש - גם טירחה וגם אפשרות של לכלוך בברז.

אלומיניום - APEX - הם עובדים ברציפות על הקוקילה של הפיילון. חברה קטנה, אך בנין גדול עם ציוד מתאים למיגוון רחב של מודלים, קוקילות ותכניות לפלסטיק. מכיוון שכבר בנו קוקילות לפיילון זה, הם יודעים איך לגשת לכיצוע בצורה יעילה.

F.M.C. - ביקרתי במפעל זה ב-AIKEN, עיר קטנה ב-SOUTH-CAROLINA. JOHN KIGHT בעל חברת WORLD SOURCE, הנציגה שלנו ב-F.M.C., הצטרף אלי. אינני יודע אם נקבל הזמנה או לא. מצד אחד הם מחפשים מקור שני להספקה וחייבים לקנות בסכום מסוים בארץ. כבר קונים יציקות מ"כבירן" ומרוצים מהטיב והאספקה ומבחינה זו יש נכונות לקנות גם מאיתנו. המחירים ששלחנו ליציקות באיכות גבוהה מתאימים, אך הצעותינו ליציקות מסח-ריות גבוהות ולפעמים גבוהות מאוד לעומת הצעות אמריקניות. האחראי לרכישות הסביר שהוא רוצה להיות לקוח ראשון במעלה אצל כל ספק שלו, וזאת כדי לקבל את השירות המעולה ביותר. לכן היה רוצה להיות במצב להזמין מיגוון של כל המוצרים אצלנו. הסברתי לו שאנו בנויים בעיקר לאיכות גבוהה ויהיה אצלנו לקוח מכובד מאוד, גם אם רק יזמין יציקות איכות. יש שם יציקות ב-A201 ו-A206, מספיק להעסיק אותנו רוב השנה, גם אם נקבל רק רבע מהכמות השנתית שלהם.

כמובן, לקחו אותי לסיור במפעל שהוא כולו לעיבוד שבבי של אלומיניום, בעיקר חלקים שונים של ה-RBADLEY והזלדה. המכונות C.N.C. ומרכזי העיבוד כמו שיש לנו, אך פי 6,5 במספר. הם עובדים בשיטה של F.M.S. (FLEXIBLE MACHININE SYSTEM), הכול מופעל אוטומטית. הכנת כלי העיבוד והכיוון וגם הכנת החלקים לעיבוד לא נעשית במכונות עצמן, אלא במקום אחר. כשהמכונה מסיימת עיבוד חלק מסוים, היא נותנת פקודה לעגלה

רובוטית אשר ניגשת למכונה, מורידה את החלק המעובד, ניגשת לחלק השני המסודר לעיבוד, מביאה אותו למכונה, מכניסה אותו לתחנה והמכונה ממשיכה לעבוד. כשהמדידה האוטומטית מצביעה על צורך להחליף סכין או כלי עיבוד אחר, שוב פקודה לעגלה זו, שמביאה את הכלי המוכן בתחנה המיועדת לכך אל המכונה, מכניסה אותו והעבודה נמשכת. מדהים לראות את השיטה בפעולה. המכונות עובדות 24 שעות ביממה, 5 ימים בשבוע. לפי מה שקלטתי, 180 עובדים מוציאים במאה מליון דולר מוצרים.

אגב, כל המפעלים בארה"ב מדגישים את הצד הבטיחותי ומציינים בגדול את ההישגים כשטח זה. ב-F.M.C. היתה הודעה גדולה "3 מליון שעות עברו בלי אף תאונה אחת - כואו נמשיך בדרך זו". זה אחד הדברים שעלינו ללמוד. הדאגה לבטיחות גם מעלה את המוראל של העובדים.

ועוד הערה - גם ב-F.M.C. וגם במקומות אחרים שמעתי רמזים שאינם אוהבים את סגנון המכירה של הישראלים שמגיעים לארה"ב. הטענה היא שהם "דוחפים" יותר מדי (THEY ARE TOO PUSHY).

טלדיין - אחרי שהציעו מחיר לביצוע יציקות נסיון של הפיילון, הודיעו שאין להם זמן להתעסק בזה. צילצלתי אליהם ולמרות שענו לי בנימוס, הרגשתי שאין להם עניין רב בנו. נדמה לי שכדאי לנו לגמור את ההסכם איתם, כי ממילא אין אנו רואים הרבה תועלת בו.

S.V.F. ופעילות בארה"ב - אחת המטרות של הנסיעה היתה לבדוק את האפשרות למצוא שותף או מה שנקרא "JOINT VENTURE". ניסיתי קודם דרך קשרים במוסדות כגון ב-FORCE TASK, אך הם לא יכולים לעזור. כמו כל דבר בארה"ב, אם רוצים לטפל ברצינות בעניין, צריכים לשלם, ז.א. לפעול דרך חברה ש"שידוכים" כאלה הם חלק מהביזנס שלהם. פגשתי אחד כזה, ועכשיו עלינו להחליט אם להמשיך בטיפול או לא.

סולכור - לפני כמה חודשים הציעו לנו להצטרף לתוכנית של שיווק ברזים באיזור המזרחי של ארה"ב. קים, שמיצרת ברזים דיאפרגמיים ורפא"ל שמיצרת ברזי פרפר שלחו מלאי לסולכור, לוס-אנג'לס לפני כחצי שנה והמכירה אינה מצליחה. הרעיון של סולכור, ניו-יורק, היה לשווק את הברזים האלה יחד עם הברזים שלנו במזרח ו-S.V.F. תוסיף את הברזים האלה ותמכור יחד עם ברזינו במערב. למרות הספקות שלנו, בדקנו את העניין בגישה חיובית, אך כשהגעתי לניו-יורק, נמסר לי שההנהלה של קים/רפא"ל שינתה את הקו והחליטה להשאיר את המלאי בלוס-אנג'לס. כינתיים S.V.F. כבר מכרה ברזי פרפר עם מפעילים ונדמה לי שאנו נצליח יותר מסולכור במכירה זו.

הקשר הבדוק שלנו בסולכור היה עם ראובן רומלד, שעובד איתנו ועוזר לנו משך שנים רבות. הוא בגיל של פנסיה ונדמה לי שאחרי שיצא מהחברה יהיו שינויים מהותיים במחלקות שהוא מנהל ושהקשר שלנו יהיה די רופף.

המפעיל - בשבוע האחרון של הביקור שמואל הצטרף אלי בבוסטון לשם בדיקת דרכי השיווק של המפעיל. כידוע, שכרנו את JOE SCHNEIDER & ASSOCIATES, לבדוק את השיווק. ROB DAVIS, שקיבל את התיק שלנו, הכין לנו כמה ביקורים במפעלים שמשתמשים בברזים עם מפעילים, גם אצל כל מיני אנשי שיווק. בסוף השבוע סיכמנו עם החברה על סדר פעילות שעליה לעשות, כדי שנוכל לבסס תוכנית שיווק.

אין לי ספק שיש מקום בשוק למפעיל שלנו, למרות ההתפתחות הרצינית בשטח זה. תנאי ההצלחה הוא מציאת הדרך הנכונה למכור. ג'ו שניידר עצמו וגם רוב דייכנים עשו רושם טוב עלי ודעתי היא שיחד נוכל למצוא את השיטה הנכונה. יש גם לזכור ש-S.V.F. כבר מוכרת מפעילי אלומטיק ויש לה כניסה לשוק. המפעיל עשה חושם טוב על כל אלה שנפגשנו איתם וזה חשוב, גם אם אחר-כך בניתוח יותר מפורט, הקומפקטיות של המפעיל לא היתה בעיניהם יתרון מכריע. מצד שני, למרות שכולם הזכירו שהמחיר צריך להיות בסדר, אף אחד מהמוראיינים לא העמיד את המחיר כסעיף ראשון בסדר העדיפויות, ז.א. המחיר צריך להיות בתחום ההתחרות, אך לאו דווקא הכי נמוך בשוק, משום שבסביבה של בוסטון אין למצוא את כל הסוגים של מפעלים שמשתמשים בברזים ומפעילים. סוכם שהחברה תבדוק גם בניו-ג'רסי, בשיקגו ובאיזור קליפורניה, יחד עם דויד סטיל. באמצע מאי יגיעו הנה לדיון מסכם וקביעת מדיניות השיווק בארה"ב.

מילה על ארה"ב - מדינה גדולה מאוד ולכן אי-אפשר לעשות הכללות. אך בכל זאת, לדעתי ההרגשה שם היא אופטימית, המצב החברתי של השחורים והספרדיים השתפר מאוד ולמרות הלחץ הכלכלי הכבד על הפרט, החיים די קלים בהשוואה עם הארץ. כדי להשיג את רמת החיים שהם רוצים, אנשים שם עובדים קשה ושעות ארוכות, וכפי שכמה אנשים אמרו לי "אנו עובדים קשה 5 ימים בשבוע ונהנים בסוף השבוע". לעומת כאן, כשכל יום אתה קורא בעיתון על משבר ממשלתי או התקפת מחבלים וכו', שם העיתון מלא ספורט ופרסומות. קל לקשור קשר עם האמריקנים, גם אם הקשר הוא שטחי. לגבי שירותים, ככל אופן, הם יעילים מאוד.

NEWS OF THE WEEK

- * We were very pleased to welcome home the latest additions to the baby-house - Carmel Ben Chaim Miller and Ayalla Edelstein, both of them ^{after} a protracted stay in Safad Baby Ward. Two bonny lassies - and we celebrated their arrival with a tea-party on their parents' lawn. Who's next?
- * And of course we celebrated Nir Collins's Brith - "nur oif simches".
- * We hope Mrs. Resnik is enjoying her holiday in Australia, and I am sure "Habonim Tsanneret" must miss her.
- * Harold is working hard to get the swimming pool ready for the season, but it seems that we won't be able to get our bathing costumes wet on Independence Day, as has been usual during the past few seasons.
- * Issy Devons spent a few days in hospital again, but fortunately he has already returned, and all is well.
- * Danny Forster, Sarit Wolffin and Ayelet Cina have all passed their Instructors' Course in the Army. Danny is now a Sergeant.
- * And here is your grand Independence Day Programme:

MEMORIAL DAY - Sat. Eve. 21.15 on the large lawn
Lowering of the flag
to half-mast
21.30 Memorial Programme in the Moadon

EREV INDEPENDENCE DAY - Sun. Eve.
19.30 Conclusion of Memorial Day
on the large lawn
19.45 Festive Meal in the Dining Room
20.30 Childrens' Entertainment

21.00 - On the lawn -
"ART IN ISRAEL"
followed by dancing etc.
MONDAY - INDEPENDENCE DAY
10.00 - Sport on the Football
Field
12.20 - (in Chatsor) Exhibition
17.00 - Picnic & "Luna Park"
21.00 - FILM: Diary of a
Turtle
And a good time was had by all.

מזל טוב מזל טוב מזל טוב

מזל טוב מזל טוב מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

3.5.1987 P'ninah Weissbort

Naftali Do'ari

4.5. Avivah Epstein

5.5. Naomi Cohen

7.5/ Debbie Hatsor

Elinoh Ney

Mrdechai Broer

8.5. Mick Elman

9.5. Nurit Oren

Yuppie Aprut

Binni Yodaikin

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

6.5.87. Yonah & Eli Oren

8.5. Timnah & Yoram Sho'er

9.5. Shosh & Gershie Epstein

F I L M O F T H E W E E K

F I N G E R S - with Harvey Keatle, Jim Brown, Tissa Farrow

Producer: James Toback

Jamey (Harvey Keatle) is the product of the impossible union between a yiddishe mamme who was also a concert pianist, and is now committed to a mental home, and an Italian bookmaker! Jamey dreams of being a famous pianist, but his father tries to attract him to the world of crime, and expects the sensitive young musician to finish off some gangster for him. The boy refuses, and his refusal costs his father his life. After that the world of violence influences his playing, with strange results. There is plenty of violence and sex, but the film is unusual, and worth seeing (for adult viewers).

Our Dentist, Jack Carabok, will be away on holiday for the next two weeks. If you need urgent dental treatment during this period, please contact Ruth Golan.

ממזרח ומים
מצפון ומנגב
חג העצמאות מפואר
נחגוג כאן הערב
כי לא חשוב מאין באת
על הארץ הזאת תמיד תאמר:
שבתי הביתה!
חג שמח!

- שיר - מסביב יהוס הסער
מסביב יהוס הסער
אך ראשנו לא ישח
לפקודה תמיד אנחנו
תמיד אנו אנו הפלמ"ח.

ממטולה עד הנגב
מן היס עד המדבר
כל בחור וטוב לנשק
כל בחור על המשמר.

נתיב לנשר בשמים
שביל לנשר בין הרים
מול אויב דרכנו יעל
בין נקרות ובין צורים.

ראשונים תמיד אנחנו
לאור היום במחשך
לפקודה תמיד אנחנו
תמיד אנו אנו הפלמ"ח.

- שיר - ופרצת
ופרצת 4 x
ימה וקדמה
צפונה ונגבה.

- מהו חג לאומי? מאת: נתן אלתרמן.

כי ישאל אותך מי
מהו חג לאומי?
אל תשהה, ספר קח
וקראת בו כך:

יום של חג לאומה זה היום בו ניצב
חיל עמדה אחרונה במבחן העליון
ומראה כי צר בה ישבור את שיניו...
זה יום חג לאומה.

כך אומר המלון.

ומוסיף הוא: זה יום בו אומה מתמלאת
אמונה בבניה

ובוז לאויביה

זהו יום אשר בו

בעיניה רוטט

הנצוץ שמותר לקראו גאווה!

- באנו אליך ארץ הנגב. מאת: זאב.

ארץ הנגב
אכולת השרב החורב והצמאון!
עץ בודד על מרחבך, מאופק עד אופק
זועק לשמים את צער השממון.
אילמים הגאיות בין גבעותיך
ובדממה -
שלוחים האפיקים הריקים כלשונות שלוחי הצמא
סופות המדבר.
נושאות עפר אדמתך לא זרועה
לתוהו.
באנו אליך ארץ הנגב ורבים עוד אחרינו יבואו
מתהומי התהומות
מימך נעלה -
צמאונך הגדול להרוות.
כיסופי הדורות בידינו לעמול,
כיסופי הדורות באדמותיך להרוות יכול -
יעטפו את שדמותיך בר.
מגבול עד גבול
את גבעותיך החשופות
במשכנות אדם נצהיל.
את ארץ הנגב, כעמק תהיי לנו
וכגליל.

הלוחם עיף יגע
על הארץ השתרע
וחשב הן כך כתוב:
את הארץ בי נשבעתי
רק לכם כולה נתתי
מיני דן ועד ים-סוף.
הי דרומה...

- שיר - הי דרומה

קצת דרומה לבאר שבע
רוח במדבר נושבת
שביל לערבה ירד.
לרדיאן אם אך מהרת
את אל-ע'מר חיש עברת
והנה הוא חוף אילת.
הי דרומה....

- לרב חובל איטלקי - לאחר ליל ההורדה. מאת: נתן אלתרמן.

ונספר לך אז כי פתוחים שערים
כבר מזמן נפתחו חי שמים!
ופתחה אותם זו חבורת הנערים
שעמדה אותו לילה במים.

את עמל בחורינו סוד ליל יעטוף
אך עליו נברך כעל לחם.
הן ראית כיצד מספינות אל החוף
הם נושאים את עמם עלי שכם.

על הצי הלזה האפור הקטן
יסופר עוד בשיר ורומנים
יתכן כי כך קפיטן קפיטן
יקנאו עוד הרבה קפיטנים.

עננים על ראשנו הרוח איתן
המלאכה נעשתה חי שמים!
נרים כוס של ברכה, קפיטן -
עוד נשוב נפגש על המים.
ולחיי בחורים שקבלו הפקוד
ובאופל כווננו את השיט
למועד הנכון למקום היעוד
בלי מצפן ומפה בליל ציד.

- שיר - רותי.

הנשאי ספינה ושוטי	כול עיניה כשמים
כה רבים הכיסופים	מבטה כלהבה
לי נערה יש ושמה רותי	אם אך נשקתי השפתיים
מצפה באלה החופים.	אז ידעתי מה זאת אהבה.

לי כל גל נושא מזכרת
מן הבית מן החוף
מיני עצים יפי צמרת
וזהב שלכת בת חלוף.

- רחוק מזרח ממערב. מאת: דודו פלמה.

מצפון נפתחה להם רעה
לכן הלך גופם משם ופניו אחור
הלום געגועים כאשת-לוט
אך לא היה לאבן
רק ליבם נותר נישבר מאחור
וגופם פנה מאז תמיד
לפאתי מזרח, קדימה, גוף
שזוכר מבעד לדמדומי ההבטחה -
ברית בין הבתרים ופחד יוסף
שיבעת מינים ועגל פוסע
מעדנות לפני המחנה
וקרניו מצופות זהב.

- שיר - שיר החרות

פנינו אל השמש העולה
דרכנו שוב פונה מזרחה
אנו צופים לקראת שעה גדולה
זקוף הראש נפשנו עוד לא שחה.

הולכים אנו לקץ של הנכר
חלום חרות יחדיו נגשימה
אנו דוגלים בעוז בשם מחר
וטור אל טור נלך תמיד קדימה!

- שאו שלום

שאו שלום מארץ ירדן וחרמון, מהרי הגליל!
שאו ברכה מחוף ים אילת ומחבל אדום!
שאו ברכה מחורשי ההרים מול פסגות הלבנון!
מחוצבי בארות אל מול ארץ סיני!
שאו שלום ממיבשי הביצות מול רמות הגולן-
מנוטעי יערות בהרי יהודה!

ובהיותו מוכה בכל קצווי-שמים
יפנה הגוף הריק את עלבונו
אל כותל-המזרח, שם תפציע
לו תמיד בזוהר-שמש
עיר מוצפת אור שתלוגה באויר
ושמי זכרוננו הכחולים
יקרבו אותם ברחמים -
גוף נדהם אל לב נשבר
כמעט עד שהיו קרובים -
כרחוק מזרח ממערב.

חוצבים אנו גורל ביד רמה
נושאים בלב תקוה יוקדת
אנו זוכרים כי יש לנו אומה
אנו יודעים כי יש לנו מולדת.

משוכני צריפונים מול גלבוע ומול הכרמל!
מדרי אוהלים ודרי פחונים בשדמות יזרעאל!
שאו שלום מהנגב ודרך חברון -
מבאר שבע, מגת, משמרון!
מערי העמל וערי הנמל על החוף,
מחומות עיר שלם הבירה!
מספינות העולים על המים!
מהלמות מנועי מטוסים בשמים!

- שיר - שם הרי גולן

שם הרי גולן

הושט היד וגע במ

בדממה בוטחת מצווים עצור!

בבדידות קורנת נם חרמון הסבא

וצינה נושבת מפסגת הצחור.

שם על חוף הים

יש דקל שפל צמרת

סתור שער הדקל כתינוק שובב

שגלש למטה ובמי כנרת

ובמי כנרת משכשך רגליו.

מה ירבו פרחים

בחורף על הכרכ

דם הכלנית וכתם הכרכום

יש ימים פי שבע אז ירוק הירק

פי שבעים תכולה התכלת במרום

גם אם איורש

ואהלך שחוח

והיה הלב למשואות זרים -

האוכל לבגוד בך

האוכל לשכוח

האוכל לשכוח חסד נעורים?

- שיר - ביתי אל מול גולן

איני יודע איך הומים היערות

איך מתכסים גגות בשלג המרעף

לי צאלון נגן, נגן על סערות

וכליל החורש מזמר לי על אביב

כאן ביתי אל מול גולן

עטור מטע וכרם

כי אני נולדתי כאן

עם עץ הצאלון, על דשא הגנון

השקנו יחד הירמון עכור הזרם

כפרי הדומים שנעיתי משיזף

כמטרות תחתן סובבתי בשרב

כצפורים שהעירוני בקולן

כאן ביתי אל מול גולן

אל מול גולן ביתי

- שיר - ארץ ארץ.

ארץ, ארץ, ארץ

ארץ תכול אין עב

והשמש לה כדבש וחלב.

ארץ בה נולדנו

ארץ בה נחיה

ונשב בה יהיה מה שיהיה.

ארץ שנאהב

היא לנו אם ואב

ארץ של העם

ארץ לעולם

ארץ בה נולדנו

ארץ בה נחיה

יהיה מה שיהיה.

ארץ, ארץ, ארץ

ארץ התורה

היא מקור האור ושפת האמונה.

ארץ, ארץ, ארץ,

ארץ יקרה

הן הבטחת לנו שאין זו אגדה.

ארץ שנאהב...

ארץ, ארץ, ארץ,

ים אל מול החוף

ופרחים וילדים בלי סוף.

בצפון כנרת

בדרום חולות

ומזרח למערב נושק גבולות.

ארץ שנאהב...

- שיר - אל יבנה הגליל

אל יבנה הגלילה

אל יבנה הגליל

שירי "חלוצים"

באנו אל כל אכל... (היה מזה)

מחר אולי נפליגה בספינות...

פועל (היה נשגב קרירה...)

באמין לא יבוא (הוא אחר הוא מתחמק)

שר הפלמח (מסביב יחם הסדר...)

בין גבולות בין הרים ולא דרך...

היו צמחים (יבוא הוא ולדגש אל מול האח...)

צמר הפלמח (נשי נא למצבת...)

אני עבד הכאשונים

שירה העצור שיר צמחוני...

עבד בלתי חלוצים...

דגותי היפסטריות חצרות...

ששע... (היה ים סוער, התכן חרף...)

חלוצה כחלה...

אני והסברתי ישרי בצולתא...

קסם - א-י-ם - בעת...

משנה הבאה נשגב המרפסת...

לא ילמד בדרכים

לך לך למדבר הדרכים יבוא...

בן אפס (בשכר נשגב בער הסתיו...)

שירים נוספים

לח (לחיה לא נשגב מצבת...)

סומבאליקה

לא הלה הוא אשג יבא לו...

צמחית נשגב...

למה אגם לא תפוח

לח מבצרת שגב שמתה...

אט צלם הנחל (שיר האלון)

צלצל קרבים...

בין שש לבין אהל...

לח צלצב...

שירים נוספים

שם הרי אלון...

לח צלצב קש...

לה ואורז יש בסך...

בפועל קש - (לח/מלך)

צרב בא (שגב חציה נרפ...)

קנה לא ילם ולא יסן שומר ישראל

מורשת האקלים

בלח שפצ

אלו כל האהבים (הוא גלכבים בל)

כל הלכבים בלוקים בלחיה כאן...

לא אחרת גלמים ירדה לביע...

אין גלבי (ים המוות הכחול בל)

שיר הלקורים (לחיה צרבה...)

שירת הרובים (בין הרי הסל)

שיר הנצח (לא הנשגב נרפ ליל)

וכו... וכו... וכו...